

Návrh tém k pôstnym stredtýždňovým večierňam

Pôst 2016

JÓZUA

1. pôstny týždeň (15. 2. – 21. 2.)

Výchova k zbožnosti: 2M 17, 8 – 16

- Izrael bojuje s Amalékom a zvíťazí. Podľa výpovede Starej zmluvy je to hlavne Božia zásluha, pretože Hospodin vydal Amaléka Izraelcom do rúk, a kým boli Mojžišove ruky zdvihnuté, kým ukazovali k nebesám, nemal Amalék šancu. Keď jeho ruky klesli k zemi, Izrael prehrával. Mohli by sme preto obdobne povedať, že človek aj v zápasoch viery, ako aj v živote celkovo víťazí, kým sú jeho ramená vystreté k nebu, kým svoje dlane otvára k Hospodinovi, kým svoj pohľad upiera na Boha. Keď začne uprednostňovať pozemské veci, keď jeho pohľad príčne k zemi a jeho ruky klesnú, prehráva.
- Pri tomto príbehu sa prvýkrát stretáme s menom Józua a Mojžiš má za úlohu vstúpiť mu do pamäti túto udalosť ako víťazstvo Hospodina, ktorý vytrie meno Amaléka z povrchu zeme.
- V čom spočíva naša výchova detí k zbožnosti? Iba v tom, že ich prihlásime na náboženstvo, privedieme na besiedku, maximálne sa s nimi večer pomodlíme? Alebo im v našom vlastnom živote ukazujeme víťazstvá a vstúpujeme, že sú to víťazstvá Hospodinove? Čudujeme sa, že naše deti srdcom neprirástli k viere, no sami ju neraz deklarujeme iba slovami. Hľadáme a vnímame v našom živote Božie zásahy, Božie víťazstvá a prejavy Božej moci a vydávame o nich svedectvo pred ľuďmi, no hlavne v kruhu svojej rodiny.

2. pôstny týždeň (22. 2. – 28. 2.)

Vplyv okolia: 4M 14, 1 – 9

- Zvedovia sa vrátili z prieskumu a hoci videli dobré veci, predsa zo strachu pravdu prekrútili a rozšírili medzi ľuďom hrôzostrašné predstavy. Vytvorila sa zvláštna atmosféra – očakávania spľasli, nádeje pohasli, nastúpilo rozčarovanie, bezmocnosť, strach. Túto atmosféru aktívne živil práve tí, ktorí zasľúbenú zem videli a teda najlepšie vedeli, že nie je založená na pravde. Ako sa vymaniť z celkovej atmosféry? Ako nepodľahnúť efektu stáda?
- Káleb a Józua si dokázali zachovať otvorenú myseľ. Nepodľahli všeobecnému názoru, celkovej atmosfére, ale uvažovali vlastným rozumom, ktorý im hovoril, že krajina je dobrá – veď to sami videli – a že ju iste získajú, ak ich Boh sem priviedol. Tu priniesla ovocie Józuaova výchova – veď mu Mojžiš vstúpil Božie víťazstvá a on, ktorý sám zažil nielen Božie víťazstvo nad Amalékom, ale aj mnohé iné – teraz dobre vedel, že ten istý Boh porazí aj Kanaáncov.
- Vplyv okolia je často veľmi silný. Ovplyvňuje naše myslenie, naše konanie aj našu vieru, no nikdy nie je ospravedlňením pred Bohom. Józua mal vlastné skúsenosti, na základe ktorých uvažoval a vytvoril si názor, že sa netreba vzdávať. Aj my hľadáme pravdu v Písme, na jeho základe si vytvárame názor a nepodliehame vplyvu dnešnej – často až príliš liberálnej doby, ktorá sa snaží úpadok viery, mravnosti či slušnosti ospravedlňovať a prezentovať ako normálny. Všeličo zlé prináša dnešná doba, no my si zachovajme triezvy pohľad a ostaňme verní Pánu Bohu.

3. pôstny týždeň (29. 2. – 6. 3.)

Boh žehná verných: 4M 14, 20 – 38

- Hospodin potrestal tých, ktorí rozšírili nepravdu o zasľúbenej zemi a prispeli tak k tomu, že Izraelci upadli vo viere, že sa zľakli prekážky, že prestal dôverovať Hospodinovi napriek tomu všetkému, čo Boh pre nich urobil a čoho všetkého boli svedkami.
- Jedinou výnimkou boli tí dvaja, ktorí zostali verní Hospodinovi. Tí, ktorí sa v predošlom obraze zdali bláznami, tí, ktorí sa chceli naoko bezhlavo vrhnúť do boja s obrami, keď celý ľud vravel „nie“. Tí, ktorí jediní tvrdili, že Boh zvíťazí, hoci celá spoločnosť vravela opak, tí jediní ostali nažive, pretože Boh odmenil ich vernosť a priznal sa k ich slovám a k ich presvedčeniu, veď ho napokon mali zo svojej skúsenosti s Bohom.

- Rovnako tak Boh požehná a odmení našu vernosť. Aj my sa možno zdáme divní v dnešnej liberálnej a neraz až ateistickej dobe, aj my sa zdáme úzkoprsí v dnešnom multikulturalizme, aj my len ťažko nachádzame porozumenie u spoločnosti, ktorá je naladená inak. To však neznamená, že sa máme k tým ostatným pridať, že nás zachráni, ak budeme uvažovať tak ako oni, že nás vplyv okolia ospravedlní. Boh všetkých luhárov zrazil a ranil porážkou, iba dvoch zachoval. Rovnako tak môže aj dnes byť mnoho tých, ktorí padnú, a len málo tých, ktorí ostanú nažive. Vytrvajte preto verne pri Božom slove a pri pravde, ktorá z neho plynie. Oplatí sa to a Boh svojich verných požehná.

4. pôstny týždeň (7. 3. – 13. 3.)

Viesť znamená poslúchať: Joz 1, 1 – 9

- Józua sa po Mojžišovej smrti stal vodcom. Dalo by sa čakať, že teraz si už môže robiť, čo chce: je vodca, nikto mu nebude odporovať. Zatiaľ čo v minulosti nedokázal presadiť útok na Kanaán, pretože všetci sa zľakli a vaveli „nie“, teraz môže rozhodovať, ako chce. Komu by sa nepáčilo byť vodcom, mať postavenie, v ktorom ho každý rešpektuje a nikto mu nemôže odporovať?
- A predsa Hospodin, hoci Józuovi sľubuje víťazstvá, zdôrazňuje, že sa musí držať Božieho slova a neodbočiť od neho ani napravo, ani naľavo. Len tak sa mu bude dariť. Józua ako vodca musí byť prvý v poslušnosti – musí byť ten najposlušnejší. Ak sám bude počúvať Hospodina a povedie aj ľud tou cestou, bude sa všetko dariť.
- Deti si často myslia, že keď vyrastú, budú si robiť, čo chcú; študenti zasa, že budú slobodní, keď skončia školu; zamestnanci, že budú slobodní, keď odídu. Človek pritom však vždy musí poslúchať Boha, a čím vyššie je jeho postavenie, tým väčšia je zodpovednosť.
- Vydávame aj my, kresťania, svedectvo o svojej poslušnosti ľuďom okolo nás? Ak sme rodičmi alebo starými rodičmi, vedia naše deti a vnúčatá, že si nemôžeme robiť, čo chceme, ale musíme poslúchať Pána Boha? Ak zastávame nejakú pozíciu v práci či v zbore, dávame najavo aj to, že sme si vedomí potreby poslušnosti pred Pánom Bohom? Nielen od detí, ale od každého z nás Pán Boh vyžaduje vernosť a poslušnosť, a tá požiadavka rastie úmerne s našim postavením a našou zodpovednosťou. Pamätajte na ňu, plňte ju a vydávajte o tom svedectvo.

5. pôstny týždeň (13. 3. – 20. 3.)

Radikálne rozhodnutie: Joz 24, 1 – 15

- Józua, verný Pánu Bohu, získal krajinu a voviedol do nej ľud. Ľud, ktorý povstal z Abraháma, žijúceho kedysi dávno v pohanskom svete, a ktorý prišiel opäť do pohanského sveta, je obklopený pohanstvom a ak by sa mal dívať na to, ako žijú ľudia okolo, rýchlo by zradil svojho Boha. Prítom však Hospodin stvoril svoj ľud, On požehnal potomstvo Abrahámovi, previedol národ cez púšť, daroval mu krajinu. Józua pripomína všetky Božie zásluhy, aby jasne ukázal, aký je Boh mocný. Napokon vyhlási, že len tomuto Bohu chce slúžiť.
- Rozhodnutie slúžiť Hospodinovi je radikálne, pretože vyžaduje opustiť všetko, čo je v rozpore s vôľou Hospodina, vyžaduje to do istej miery skorigovať svoj život. Aj dnes mnohí ľudia vravia, že sú kresťania, ale nechce sa im svoj život prispôsobiť Božiemu slovu; dokonca tvrdia, že im Biblia nemá čo hovoriť do života. Takí ľudia však nie sú ozajstnými kresťanmi. Józua vyzval ľud, aby odstránil všetkých bôžikov, ak chce naozaj slúžiť Hospodinovi. Ak aj my chceme naozaj slúžiť Hospodinovi a Ježišovi Kristovi, musíme tiež odstrániť zo svojho života hriech i všetko, čo je v rozpore s Božou vôľou, a začať nový lepší život.
- Táto výzva je vrcholne naliehavá v závere pôstu, keď v pašiách hovoríme o diele Pána Ježiša Krista. Ak si myslíme, že zásluhy Hospodinove, ktoré menuje Józua, sa nás netýkajú, potom zásluhy Ježišove sa nás týkajú. Môžeme povedať, že Boh predsa nevyviedol z Egypta nás – ale nemôžeme povedať, že za nás Ježiš nezomrel. Zomrel aj za nás, pretože aj nám hrozí večná smrť, aj my potrebujeme Záchrancu, aj nám sa Pán Ježiš za Záchrancu ponúka. Prijmime Ho teda a rozhodnime sa, či Mu chceme slúžiť, alebo nie. Pamätajte však pri tom na to, že je to radikálne rozhodnutie, ktoré si vyžaduje aj rúzne zmeny.

Mgr. Štefan Kiss